

ת"פ 19444/11/13 - מדינת ישראל נגד ויקטור סוחנוב

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 19444-11-13 מדינת ישראל נ' סוחנוב

ת"פ 48540-05-13

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ויקטור סוחנוב

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד מיקי ברגר

ב"כ הנאשם עו"ד מרים בריינין ממשרדה של עו"ד צוּטקוב

הנאשם בעצמו

גזר דין

גזר הדין מתייחס לשני התיקים אשר בכותרת.

בתיק 48540/05/13 הורשע הנאשם בשתי עבירות של תקיפה סתם.

בתאריך 19/11/12 נכנס הנאשם מאחורי אזרחית פיליפינית אל חדר המדרגות של בית מגוריה כאשר הוא בגילופין. הוא פנה אל המתלוננת ואמר לה "בואי איתי בואי איתי", משך בשערה מאחור וניסה לחבקה.

המתלוננת ניסתה להימלט מאחיזתו של הנאשם, אך הוא אחז בה בחוזקה עד כי נפלה אל הרצפה. הנאשם ניסה להרימה ושוב אמר לה "בואי בואי" וסטר לה בסנטרה.

המתלוננת צעקה לעזרה ודיירי הבנין נזעקו והבריחו את הנאשם מהבנין.

לאחר הדברים האלה, הגיעה בחורה נוספת אל הבנין והבחינה בנאשם המצוי בגילופין, כשהוא עומד בכניסה לבנין. מששאלה אותו לפרש מעשיו במקום הוא התקרב לעברה, אך היא נמלטה אל ביתה וסגרה את הדלת.

בתיק 1944/11/13 הורשע הנאשם בעבירות של פריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה בצוותא, החזקת סכין

עמוד 1

והיזק לרכוש במזיד בצוותא.

בתאריך 8/11/13, כשהוא תחת השפעת אלכוהול, התפרץ הנאשם יחד עם אחר ושהותו אינה ידועה למאשימה למרפאה ברחובות וזאת בכך שהכניס מכשיר חד בדלת הכניסה בין המשקוף למנעול. כתוצאה מכך נשבר משקוף הדלת.

הנאשם והאחר גנבו מן המקום כונן מחשב, צג מחשב, מקלדת, ראوتر ושני כבלים. אותה עת שא הנאשם על גופו סכין וכן אולר.

התביעה ציינה כי הערכים המוגנים בעבירות התקיפה הינם הגנה על שלמות גופו של אדם והגנה על ביטחון הציבור.

לטעמה מידת הפגיעה בערכים אלה היא משמעותית בשל הנסיבות המתוארות לעיל ובכך שהנאשם לא הרפה מן הקורבן ושב ותקף אותה באלימות ממשית. הוא ניסה לחזור על מעשיו גם כאשר התקרבה בחורה נוספת אל הבנין, אך בידיה של זו עלה להימלט.

באשר לעבירות ההתפרצות הרי שהערכים המוגנים הם הגנה על קניינו של הפרט, הגנה על פרטיותו והגנה על בטחונו של הפרט.

מידת הפגיעה שיש במעשיו של הנאשם בערכים אלה, לטעמה של התביעה, היא בינונית מאחר שמחד גיסא מדובר בעבירות שבוצעו בצוותא חדא ואולם מאידך גיסא ערך הרכוש הנגנב אינו רב.

ובאשר לעבירה של החזקת סכין, ציינה התביעה כי הערך המוגן הוא הגנה על שלמות גופם של התושבים מפני פגיעה בהם באמצעות סכין.

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים אלה היא משמעותית לטעמה של התביעה, כיוון שהנאשם החזיק בסכין בעודו שרוי בגילופין במהלך ביצוע עבירות כנגד הרכוש, כאשר בנסיבות אלה עולה חשש כבד למפגש בין הנאשם השרוי בגילופין ואוחז בסכין לבין בעל בית העסק אליו התפרץ.

התביעה הציגה בפני בית המשפט מן הפסיקה הנוהגת באשר לעבירות ההתפרצות והצורך להחמיר בגינה של תופעה זו וכן באשר לעבירה של החזקת סכין והסיכונים הטמונים במעשה זה ובשל כך בצורך להטיל ענישה מחמירה ומרתיעה.

כך גם הציגה התביעה פסיקה באשר לעבירות אלימות והצורך לעקור משורש תופעה זו של מעשי אלימות אשר הפכו דרך לפתרון סכסוכים, כאשר התביעה הדגישה כי בענייננו מצא הנאשם לתקוף עובדת זרה מטעמים שלא הובהרו דיים, בעודו שרוי בגילופין.

התביעה הדגשיה כי בתיק ההתפרצות בוצעו העבירות בצוותא חדא עם אחר ויש לראות בכך משנה חומרה.

לטעמה של התביעה מתחם העונש ההולם בתיק ההתפרצות הוא 8-18 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה, קנס משמעותי ופיצוי ובאשר לתיק התקיפה המתחם ההולם הוא מאסר בפועל הנע בין מספר חודשים לשנים עשר חודשים, לצד מאסר מותנה, קנס משמעותי ופיצוי.

לחובת הנאשם, כך ציינה התביעה יש לזקוף את עברו הפלילי ולזכותו יש לזקוף את הודאתו באשמות. כן הפנתה התביעה אל תסקיר שירות המבחן ולאי נטילת האחריות על ידי הנאשם, כמו גם לסרובו לקבל טיפול.

התביעה עתרה להטיל על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי. נוכח מצבו הכלכלי הקשה נמנעה התביעה מלעתור להטלת קנס בנוסף.

ב"כ הנאשם הפנתה אל רקעו הקשה של הנאשם ואל נסיבות חייו. הגם שהנאשם עלה לישראל בשנת 1999 הוא עבר משבר קליטה קשה מאוד ולא הצליח להשתלב ואף לא למד את השפה העברית.

ב"כ הנאשם ציינה כי היה ניסיון לשלב את הנאשם בהליך גמילה, אלא שהדבר לא נתאפשר עקב תרופות הרגעה שהוא נוטל ועקב בעיות רפואיות שונות מהן הוא סובל, חרף זאת וחרף התקופה הארוכה בה היה בתנאים מגבילים הוא לא הפר אותם.

ב"כ הנאשם הבהירה כי הנאשם נמצא מזה תקופה ארוכה בבדיקות רפואיות מקיפות ואינו צורך אלכוהול. היא הסבירה את האמור בתסקיר שירות המבחן במגבלות השפה של הנאשם.

לטעמה של ב"כ הנאשם מעשיו של הנאשם מצויים ברף הנמוך של מעשים מעין אלה ונסיבותיהם שונות לחלוטין מהנסיבות אשר הובאו בהלכות אשר הציגה התביעה .

ב"כ הנאשם סבורה כי לאור נסיבות ביצוע העבירות, העדר התחכום שבהן, הרי שמתחם הענישה ההולם נע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל בודדים, וכי אם ימצא בית המשפט להטיל על הנאשם מאסר בפועל, עתרה כי זה ירוצה בדרך של עבודות שירות.

בדברו האחרון ציין הנאשם כי הודה במעשים וכי מתחרט עליהם.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה כי השיחה עימו נערכה באמצעות מתורגמן .

הנאשם התייחס לעבירות נשואות תיקים אלה ושלל את ביצוען. לדבריו הודה על מנת לשפר את מצבו המשפטי. הוא סיפר כי היה נתון תחת השפעת אלכוהול. הוא שלל כוונה לפגוע במתלוננת וטען כי העדים העלילו עליו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו נוטל אחריות על ביצוע המעשים ואינו מחוייב לנקוט פעולה ולפעול על מנת לשנות את מצבו. הוא סרב להתייחס לעבירות ההתפרצות ואף לגביהם ציין כי הודה על מנת לשפר את מצבו המשפטי.

הנאשם שלל התמכרות לאלכוהול וטען כי מזה תקופה ממושכת אינו שותה אלכוהול. נעשו ניסיונות לשלבו בקהילה טיפולית, אך בשל מצבו הרפואי לא ניתן היה לעשות כן.

שירות המבחן שב ופנה אל הנאשם על מנת לשלבו בהליך טיפולי, אך הנאשם סרב ומסר כי אין לו בעיית התמכרות.

שירות המבחן בחן את גורמי הסיכון בעניינו של הנאשם: השימוש באלכוהול, שלילת ההתמכרות לאלכוהול ושלילת הצורך בטיפול. אי נטילת האחריות על העבירות והצגת עמדה קורבנית השוללת בעייתיות באופן ההתנהגות וכן הועבדה כי אינו עובד בשנים האחרונות והינו ללא מערכות תמיכה משמעותית.

לאור שלילת ההתמכרות ושלילת הצורך בהליך טיפולי, נמנע שירות המבחן מהמלצה כלשהי בעניינו של הנאשם והוא סבור כי יש להטיל עליו ענישה קונקרטית שתסייע לו להבין את חומרת מצבו ההתמכרותי והשלכות התנהגותו האלימה כאשר הוא תחת השפעת אלכוהול.

מגיליון המרשם הפלילי של הנאשם עולה כי הוא יליד שנת 1960 וצבר לחובתו שתי הרשעות קודמות: האחת שנת 2002 בגין עבירה של גניבה והאחרת משנת 2008 בגין עבירות של הפרעה לשוטר ותקיפת שוטר.

מדובר בשני תיקים אשר צרך הנאשם ובשני סוגי עבירות .

סוג אחד הוא עבירות ההתפרצות - ובמעשיו אלה פגע הנאשם ברכושו של הפרט ובזכותו על קניינו, כמו גם בשלום הציבור.

מדובר במעשה מתוכנן של התפרצות בצוותא חדא עם אחר, תוך גרימת נזק למבנה וכניסה אל המבנה לאחר גרימת נזק זו.

לאחר מכן , נטלו השניים מן המבנה פריטי ציוד שונים כמפורט לעיל.

יש לייחס משנה חומרה לאירוע זה, בשל שבמהלכו נשא הנאשם על גופו סכין.

אם בכל אירוע של התפרצות עולה חשש של מפגש הפורץ עם בעל הבית או עם בעל העסק, חשש כזה גובר שבעתיים כאשר הפורץ נושא עליו סכין.

הסוג האחר של המעשים הוא אלימות.

מטעמים שלא הובררו אכן דיים, פנה הנאשם אל נתינה זרה בפניה ומיד תקף אותה ולא הניח לה להימלט מאחיזתו עד כי נפלה אל הקרקע ואולם גם בכך לא היה די והנאשם שב ותקף אותה עד כי למזלה ולמשמע צעקותיה נזעקו שכניה למקום והבריחו את הנאשם. הנאשם לא הסתפק בכך ופנה אל בחורה נוספת שעמדה להיכנס לבניין מגורים זה, אלא שהיא הצליחה להימלט ולהיכנס לביתה.

כל אותה עת היה הנאשם בגילופין.

מתחמי הענישה שהציגה התביעה ראויים.

לזכותו של הנאשם זקפתי את הודאתו באשמה, הגם שנטילת האחריות שלו חלקית ביותר, כעולה מתסקיר שירות המבחן.

עוד עולה מתסקיר שירות המבחן כי הנאשם נזקק להליך טיפולי, אך סרב לעבור כזה.

יחד עם זאת, שקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם ואת קשיי הקליטה שלו, כמו גם את בעיותיו הרפואיות שאף הן היו חלק מכך שטיפול גמילה נמנע ממנו.

לולא כל אלה היה מקום לגזור על הנאשם עונש חמור הרבה יותר בהתחשב בהצטברות כלל המעשים בהם הורשע, מהותם ונסיבותיהם.

לאחר שיקול כלל השיקולים אני גוזרת על הנאשם כעונש כולל בגין כל העבירות בהן הורשע בשני התיקים -

שלושה עשר חודשי מאסר בפועל.

מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם - 9/11/13 - 12/11/13.

אני גוזרת על הנאשם שמונה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות או עבירה כנגד הרכוש, ושלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה של

החזקת סכין.

אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננת, עדת התביעה מס' 1 בתיק 48540/05/13 בסכום של 1,500 ₪ ובפיצוי למתלונן, עד התביעה מס' 1 בתיק 19444/11/13 בסכום של 750 ₪.

סך הפיצויים בסכום של 2,250 ₪ יופקדו בקופת בית המשפט לטובת המתלוננים בשמונה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 15/1/15 והבאים אחריו בכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

מוצגים שנתפסו במהלך החקירה:

סכין, כפפות גומי ואולר - יושמדו.

מכשיר טלפון נייד - יוחזר לבעליו ובהעדר בעלים ייעשה בו על פי שיקול דעתו של קצין משטרה.

כובע מצחייה - יוחזר לנאשם.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"א כסלו תשע"ה, 03 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.